

flyttedes til Hillerød, hvad min Sidemand til venstre meget gerne saa. Da vi ved Finanslovsforslagets anden Behandling forhandlede denne Sag, bebrejdede det ærede Medlem mig i høje Toner, at jeg opgav Helsingør. Jeg har fremdeles den Opfattelse, som jeg gjorde gældende ved anden Behandling af Finanslovsforslaget, at militært set er Hillerød en bedre Garnisonsby end Helsingør, men da det ikke i Loven er paalagt at flytte Garnisonen fra Helsingør til Hillerød, og da de økonomiske Forhold foranledige, at man sparer, hvor man kan spare, er jeg gaaet med til som en midlertidig Foranstaltning at lade Helsingør beholde sin Garnison. Det ærede Medlem talte om det urigtige i at flytte Garnisonerne fra Fredericia og Nyborg til Sjælland. Spørgsmaalet om, hvilke Byer i Jylland og Fyn der skal miste deres Garnisoner, afgøres ikke her ved denne Lov, det afgøres senere af Krigsbestyrelsen, naar Garnisonsforholdene paa Sjælland ere ordnede. Jeg ved ikke, hvorfra det ærede Medlem vil have, at Krigsbestyrelsen skal tage Garnisonerne. Foretrækker det ærede Medlem, at jeg skal tage Garnisonen fra Aarhus i Stedet for fra Fredericia, saa kunne vi tales ved derom, men at der skal tages Garnisoner fra Jylland-Fyn til Sjælland, er sikkert nok. Hvor de skulle flyttes fra, er overladt til Krigsbestyrelsen at tage under nærmere Overvejelse. Jeg ved meget vel, at det ærede Medlem, som han selv roser sig af, har deltaget i Demonstrationsmøder i Fredericia og Nyborg. Hvornaar lader det ærede Medlem en Lejlighed unyttet til at deltage i politisk Agitation? Det har jeg endnu ikke set, og jeg finder det ganske naturligt, ikke fordi det ærede Medlem holder mere af Nyborg og Fredericia end af Aarhus og Odense, men fordi han synes, der er noget at gøre paa det Kort. Der er Uro i de vedkommende Byer, om de overhovedet skulle beholde deres Garnisoner eller skulle slippe dem. Jeg gentager, at Spørgsmaalet om, hvilke af Byerne paa den anden Side Store Bælt der skal miste deres Garnisoner, skal ikke afgøres her, men senere efter de Overvejelser, som da finde Sted. Men jeg tvivler ikke om, at hvis jeg havde taget et Par Batailloner fra Aarhus eller Odense, vilde det ærede Medlem være gaaet ud og have holdt Agitationsmøder i Aarhus og Odense, selv om det ganske vist ikke vilde faa Indflydelse paa Spørgsmalets endelige Afgørelse.

Det ærede Medlem nævnedes, at her var altsaa en Udgift en Gang for alle paa 2¹/₂

Mill. Kr. Dette er rigtigt, men for disse 2¹/₂ Mill. Kr. faar Staten ikke saa faa Værdier i de Grunde, Staten køber til de Ting, Staten skal anskaffe. Disse Grunde ville altid have nogen Værdi. Hvis man en anden Gang flytter Garnisonen fra en eller flere af disse Byer, ville disse Grunde og de Bygninger, som opføres derpaa, altid have nogen reel Værdi. Det ærede Medlem spurgte mig, hvorledes det skulde gaa med Sygehuse. Dertil skal jeg svare, at Sygehuse høre til den Slags Foranstaltninger, som Kommunerne skulle anskaffe, og saa fordeles Betalingen paa Sygehusene efter Sygedage. I Regelen er Forholdet de andre Steder ordnet paa den Maade. Men hvis dette Forslag ophøjes til Lov, bliver det i Fremtiden Kommunerens Pligt at tilvejebringe Sygehuse, Vagter, Arreste, Fouragemagasiner, Vognskure, Magasiner til Feltartilleri, Depotlokaler, Krudthuse, Kornmagasiner og Eksercerpladser. Hvad der resulterer deraf, er opgjort i Motiverne til Lovforslaget. Der er indbefattet de Udgifter, som ere en Følge af, at Staten af Kommunerne erhverver disse forskellige Ting, og det ærede Medlem vil ikke kunne sige, at Sygehuse ere holdte udenfor i den Opgørelse. Nej, Udgifterne ved Sygehuse ere holdte indenfor den Beregning, som er anført i Lovforslaget, og som gaar ud paa, at der af Staten vil blive udredet 322,666 Kr. aarlig.

Jeg skal derefter knytte nogle Bemærkninger til det Foredrag, vi hørte af det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle). Han begyndte med at sige, at nu vare vi naaede et godt Stykke henimod det Maal, han og hans Venner havde sat sig. Det har han ikke Ret i. Hvad er nemlig det for et Maal, det ærede Medlem og hans Venner have sat sig? Det var at omkaldfatre det hele, det var at forhindre, at den Forsvarsordning, vi vedtog i 1909, træder i Kraft saaledes, som den er vedtagen. Men vi ere ikke her paa Vej efter det Maal, det ærede Medlem har stilet imod. Her have vi det Formaal at gøre Indkvarteringsudgifterne betydelig mindre, end de vilde være blevne efter den Ordning, der var paatænkt ved Finanslovens anden Behandling.

Hovedsagen for det ærede Medlem var imidlertid at hævde den ulastelige Administration, som han og hans Regering rose sig af at have ført, og i det hele at vise, at det forrige Ministerium ikke har Lod eller Del i eller Ansvar for de Kontrakter, hvorom der hidtil har været Tale. Det var det ærede Medlems Hovedopgave i Dag,